Rocznik 1937. Nr 9.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Swiętochłowice, dnia 27 lutego 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Okólnik Nr 8

z dnia 27 stycznia 1937 r.

(Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 3, poz. 25)

o przestępstwach urzędniczych.

Ministerstwo Sprawiedliwości stwierdziło, że władze, urzędy i instytucje państwowe w wielu wypadkach nie przestrzegają obowiązku wynikającego z art. 242 kodeksu postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. nr 83, poz. 725), t. j. obowiązku zawiadamiania prokuratora o każdym wypadku popełnienia przez podległych funkcjonarjuszów państwowych przestępstwa ściganego z urzędu, o których otrzymały wiadomość. Obowiązek ten ustalają również przepisy służbowe lub dyscyplinarne, a jego niedopełnienie stanowi nie tylko naruszenie obowiązków służbowych, lecz również przestępstwo z art. 286 kodeksu karnego, które osłabiając należytą represję karną, może się przyczynić do szerzenia przestępstw urzędniczych.

Wobec tego zarządzam, by władze (urzędy, instytucje) tak podległej mi administracji rządowej jak i samorządowej, dowiedziawszy się o popełnieniu przez funkcjonarjusza państwowego lub samorządowego przestępstwa, ściganego z urzędu, w ciągu 24 godzin po wstępnym zbadaniu sprawy zawiadamiały o nim prokuratora, niezależnie od dochodzeń dyscyplinarnych, przy czym ocena istoty wypadku i istniejących dowodów zależy w postępowaniu sądowym wyłącznie od prokuratora, władze zaś mają obowiązek zapewnienia prokuratorom rzeczywistej współpracy przy ściganiu przestępstw urzędniczych. Zwracam przy tym uwagę podległym władzom (urzędom, instytucjom), że niedopełnienie obowiązku z art. 242 k. p. k. stanowi przestępstwo, zagrożone surową karą w art. 286 kodeksu karnego.

Jednocześnie zaznaczam, że czuwanie nad ścisłym przestrzeganiem niniejszego zarządzenia w zakresie samorządu terytorialnego należy przede wszystkim do przełożonych gmin, przewodniczących wydziałów powiatowych i starostów krajowych oraz właściwych władz nadzorczych.

(—) Sławoj Składkowski
Minister.

2.

Odpis!

Statut

gminy Chropaczów

z dnia 21 grudnia 1936 r.

o samoistnym podatku komunalnym od rozrywek, zabaw i widowisk publicznych.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskim, w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego

z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 17, poz. 30), zmienionej ustawą z dnia 23 marca 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 9, poz. 16) oraz § 12 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 6 października 1936 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 21, poz. 34) o podatku komunalnym od publicznego wyświetlania filmów, wprowadza się za zgodą Rady Gminnej na rzecz gminy Chropaczów podatek od publicznych rozrywek, zabaw i widowisk,

§ 1.

Opodatkowaniu podlegają wszystkie w obrębie gminy Chropaczów publicznie urządzane rozrywki, zabawy i widowiska.

Jako publiczne uważa się w rozumieniu niniejszego statutu rozrywki, zabawy i widowiska, które odbywają się w lokalu koncesjonowanym.

Lokale stowarzyszeń i związków nie są pomieszczeniami prywatnymi w rozumieniu niniejszego statutu.

§ 2.

Od podatku wolne są:

1) rozrywki, zabawy i widowiska urządzane:

a) wyłącznie dla żołnierzy,

b) przez zakłady naukowe, opiekuńcze i wychowawcze dla młodzieży szkolnej,

2) przedstawienia amatorskie (teatry ludowe),

3) amatorskie zawody sportowe z wyjątkiem zawodów konnych.

Amatorskimi zawodami sportowymi w rozumieniu niniejszego statutu są zawody, w których uczestniczą osoby, uprawiające sport z zamiłowania i w związku z tym nie otrzymują żadnych nagród pieniężnych. Zawody, w których jedna ze stron lub poszczególne osoby są zawodowcami, nie są zawodami amatorskimi w rozumieniu niniejszego statutu.

§ 3.

Gdy udział w urządzanej zabawie, rozrywce lub widowisku zależy od wykupna biletu lub innego wykazu opłaty, podatek pobiera się we formie podatku biletowego, gdy udział ten dostępny jest bez jakiegokolwiek dowodu opłaty, wymierza się podatek ryczałtowy. W miejsce podatku biletowego Urząd Gminny może wymierzyć podatek ryczałtowy.

§ 4.

Podatek biletowy oblicza się według ilości i ceny sprzedanych biletów wstępu. Od biletów wydanych bezpłatnie Urząd Gminny może na wniosek stron nie pobierać podatku, o ile oznaczono te bilety jako bezpłatne i udowodniono Urzędowi Gminnemu bezpłatne ich wydanie.

Za zapłatą uważa się ogólną sumę opłat, żądanych za udział w danym urządzeniu, a więc także opłatę za program, o ile urządzenie uzależniono od wykupu takiego programu.

§ 5.

Każdy uczestnik zabawy powinien wykupić osobny bilet wstępu na każdą zabawę, rozrywkę lub widowisko publiczne. Bilet wolnego wstępu może opiewać najwyżej na dwie osoby. Za uczestników zabawy, rozrywki i widowiska publicznego uważa się wszystkich obecnych na tej zabawie z wyjątkiem osób zawodowo tam zajętych.

§ 6.

Podatek biletowy wynosi od każdego pojedyńczego biletu wstępu na wszelkie zabawy publiczne i rozrywki z wyjątkiem przedstawień kinematograficznych:

a)	przy wstępie	do 0,50 zł . .	5%
b)	„ „	od 0,51 zł do 1,— zł . .	10%
c)	„ „	od 1,01 zł do 1,60 zł . .	15%
d)	„ „	ponad 1,60 zł	20%

§ 7.

Podatek od publicznego wyświetlania filmów pobierany będzie w wysokości do maksymalnych stawek, ustalonych w § 2 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 6 października 1936 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 21, poz. 34) oraz na zasadach określonych przepisami tego rozporządzenia. Wyświetlanie filmów (w ilość 12) oznaczonych do dnia 1 listopada 1936 r. przez Ministerstwo Spraw Wewn. stampilą „średnio metrażowy, temat polski", jeżeli będą wyświetlane łącznie z filmami bez stampili „temat polski", powoduje zastosowanie ulgowej stawki podatku, która wynosi tyle, ile wynosi stawka podatku od filmu ze stampilą „film dubbingowany w Polsce", do którego zastosowano zniżki z §§ 3 i 4 wymienionego rozporządzenia.

§ 8.

Przedmiot opodatkowania należy zgłosić w Urzędzie gminnym na trzy dni przed jego urządzeniem. Na dowód uskutecznionego zgłoszenia Urząd Gminny wydaje stosowne poświadczenie.

Obowiązek zgłoszenia przedmiotu opodatkowania dotyczy zarówno urządzającego zabawę jak i właściciela lokalu lub placu użytego na urządzenie. Dla szeregu urządzeń przedsiębranych przez jedną i tę samą osobę Urząd Gminny może uznać jednorazowe zgłoszenie za wystarczające.

§ 9.

Przy zgłaszaniu przedmiotu opodatkowania powinien przedsiębiorca przedłożyć Urzędowi Gminnemu bilety wstępu do ostemplowania. Bilety powinne wykazywać: numery bieżące, nazwę przedsiębiorstwa, czas, miejsce i rodzaj urządzenia zamierzonego, cenę ewentl. bezpłatność.

Urząd Gminny może przy zgłoszeniu przedmiotu opodatkowania zażądać zabezpieczenie należności podatkowej do wysokości przypuszczalnego wymiaru podatku.

Urząd Gminny może nakazać wyłącznie używanie kart względnie biletów urzędowo sporządzonych. Bilety te wyda Urząd gminny zainteresowanym za zwrotem kosztów własnych.

§ 10.

Przedsiębiorca zezwoli na wstęp na urządzoną zabawę wzgl. widowisko tylko po okazaniu i równoczesnym odwartościowaniu biletów ostemplowanych przez Urząd gminny. Odwartościowane bilety pozostają przy uczestnikach zabawy wzgl. rozrywki i widowiska celem okazania ich na żądanie upoważnionego do tego funkcjonariusza Urzędu Gminnego.

§ 11.

Urządzający zabawę, rozrywkę lub widowisko publiczne jest obowiązany prowadzić codziennie spis wydanych kart względnie biletów wstępu według wzoru przewidzianego przez Urząd gminny. Spis ten może Urząd gminny każdego czasu zbadać przez wglądnięcie do ksiąg handlowych. Obowiązany do płacenia podatku winien udzielić informacji, jakiej Urząd gminny przy wykonywaniu kontroli podatku zażąda. Jeżeli ze spisu nie da się stwierdzić liczby i rodzaju wydanych kart wstępu, podatek oblicza się na podstawie wszystkich istniejących miejsc.

Jeżeli obecność na przedstawieniu nie została dla wszystkich uczestników uzależniona od obowiązku wykupienia biletów wstępu, Urząd gminny obok podatku biletowego wymierzy stosowny podatek ryczałtowy.

§ 12.

Należność podatkowa powstaje z chwilą sprzedaży biletu. Należy ją uiścić upoważnionemu do odbioru pieniędzy funkcjonariuszowi gminnemu zaraz po ukończeniu zabawy lub widowiska i po obliczeniu przez niego należności.

§ 13.

Urząd gminny może nałożyć podatek w formie ryczałtu, jeżeli uczestnicy pewnego urządzenia nie płacą wstępnego.

§ 14.

Podatek ryczałtowy wynosi:

a) od każdego instrumentu do mechanicznego oddania produkcji muzycznej lub deklamatorskiej za każdy miesiąc 5,—. Od tej opłaty wyłączone są radio-odbiorniki,

b) od zabaw w salonach do tańców, w barach, kabaretach oraz za występy śpiewackie lub deklamatorskie 10,— zł dziennie.

c) za przedstawienia w teatrzyku rozmaitości, za przedstawienia gimnastyczne (mocowanie się), ekwilibrystów, linoskoczków, tancerzy, tancerek, kuglarzy, czarodziejów, hipnotyzerów, odgadywaczy myśli, brzuchomówców, za pokazywanie ludzi obcych ras, oraz anomalnych ludzi i zwierząt itd. pod gołem niebem, w namiotach lub w własnych pomieszczeniach po 3,— zł dziennie,

d) za utrzymanie budy do jazdy konnej, od każdego koła szczęścia i innych osobnych gier szczęścia, od teatru marionetek i małp, budy z pokazami, panoramy, gabinetów z woskowymi figurami, menażerii, przyrządu dla wypróbowania siły cielesnej i zręczności oraz innego przedsięwzięcia odbywającego się na jarmarkach i kiermaszach dziennie 1,50 zł,

e) od strzelnic dziennie 1,00 zł,

f) od budy do rzucania kostkami za każdy kubek 0,50 zł dziennie.

g) za utrzymywanie karuzeli wszelkiego rodzaju poruszanej siłą ludzką dziennie 1,— zł, siłą motorową dziennie 3,— zł,

h) od każdej huśtawki, łódki itp. 0,15 zł dziennie.

§ 15.

Od produkcji muzycznej w zakładach gastronomicznych, namiotach itp., gdy ilość grających nie przekracza liczby 3, pobiera się podatek w wysokości 0,50 zł za jeden dzień i jednego grającego, zaś powyżej trzech współgrających od każdego grającego 1,— zł dziennie.

§ 16.

Podatek ryczałtowy od urządzanych zabaw tanecznych pobierany będzie w wysokości 10,— zł.

Podatek wymierza się od każdej zabawy z osobna. Przy urządzeniach trwających kilka dni wymierza się podatek za każdy dzień z osobna.

§ 17.

Podatek ryczałtowy uiszcza się przy zgłoszeniu przedmiotu opodatkowania.

§ 18.

Urząd gminny jest upoważniony do wykonywania kontroli w lokalach, w których urządza się zabawy, rozrywki i widowiska publiczne przez upoważnionych do tego urzędników.

§ 19.

Przeciwko wymiarowi podatku służą płatnikowi środki prawne przewidziane w art. 38 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Śl. Nr 10 poz. 47). Wniesienie środka prawnego nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczenia podatku.

§ 20.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągany będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, odsetek i kar za zwłokę według norm obowiązujących przy podatkach (opłatach) państwowych.

§ 21.

Winni naruszenia przepisów niniejszego statutu będą karani karą porządkową do wysokości 350.—zł o ile dany czyn nie podlega karze surowszej.

§ 22.

Niniejszy statut wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu przez Urząd Gminny.

Z tym samym dniem traci moc obowiązującą dotyczasowy statut wraz z wszystkimi wprowadzonymi do niego dodatkami.

Chropaczów, dnia 21 grudnia 1936 r.

Rada Gminna:

(—) Paweł Duda (—) Emanuel Rymiorz

(pieczęć)

Zarząd Gminy:

(—) J. Przybyła (—) Antoni Dymek.

Uwierzytelniony odpis.

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 131.

Uchwała.

Statut gminy Chropaczów z dnia 21 grudnia 1936 r. o poborze samoistnego podatku komunalnego od rozrywek, zabaw i widowisk publicznych zatwierdza się na podstawie art. 1, 14 i 27 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8 VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr 17, poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23 III. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr 9, poz. 16) i uzupełnionej rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 6 X. 1936 r. w przedmiocie podatku komunalnego od publicznego wyświetlania filmów (Dz. U. Śl. Nr 21, poz. 34) z tym, że statut wchodzi w życie z dniem 7 października 1936 r.

Świętochłowice, dnia 9 lutego 1937 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Mgr Pietrański, Sieja, Szymonek, Sobel, Tkocz,

Za zgodność

Świętochłowice, dnia 11 lutego 1937 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(pieczęć) z p.

(—) Siwy.

Ogłoszono na tablicy urzędowej.

Chropaczów, dnia 20 lutego 1937 r.

Naczelnik gminy

(—) Przybyła.

3.

Obwieszczenie.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 9. II. 1937 r., przyjętej do wiadomości przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 17. II. 1937 r. L. dz. Sm. 198, pobierać będzie tutejsza Gmina na rok 1937/38 dodatek komunalny do państwowego podatku gruntowego w wysokosci 50% od zasadniczego państwowego podatku gruntowego.

Łagiewniki, dnia 19. lutego 1937 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

4

Starostwo Świętochłowickie
Nr Wet. 12/40

Ogłoszenie.

Na podstawie § 348/rozp. Min. Roln. z dnia 9. I. 28 r. (Dz. U. R. P. nr 19 poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i Reform Rolnych z dnia 20. VI. 1936 (Dz. U. R. P. nr 50, poz. 360) podaje się do wiadomości publicznej że w Orzegowie przy ul. Dworcowej nr 3, w zagrodzie Niesłonego Karola należy cholerę drobiu uważać za wygasłą.

Za Starostę

(—) Niedoba

Powiatowy Lekarz wet.

w Drukarni E. Leksan, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.